

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Koročnino in oznanila (inzerate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemati nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 163.

V Ljubljani, v sredo 19. julija 1893.

Letnik XXI.

Židovstvo.

Loža je velevlast. Sredstva njena so silovita, moč njena sega po celem svetu. Sv. Oče govori v svojem pismu, ki so ga izdali v lanskem letu italijanskim škofom, uprav o tej stvari. Bogatstvo in moč lože pa izvira v židovstvu. Židje so povsod najbolj delavni in najmnogobrojnejši masoni. Židovsko vprašanje je s framašonskim v zvezi. Proti židovstvu je protimasonstvu pobratimo! Kedor se tedaj hoče boriti za presnovo javnega življenja na krščanskem temelju in za prepodobnost krščanstva v nas, ne sme prezirati židovskega vprašanja.

Židov štejejo dandanes nad sedem milijonov in sicer v Evropi: 5.300.000, v Aziji 300.000, v Afriki 550.000, v Ameriki 250.000 (meji tem 230.000 v Zjedinjenih državah); v Oceaniji 12.000. V Evropi jih ima Nemčija 566.000, Anglija 46.000, Nizozemska 82.000, Avstrija 1.664.000, Rusija 2.797.000, Francija 60.000, Turčija 76.000, Rumunija 400.000, Bolgarija 10.000, Italija 38.000, Švica 7.000. Tudi druge države so dovolj obdarjene z njimi. — Azija: V azijski Turčiji jih je 195.000, v Perziji 18.000, v Indiji 19.000, v azijski Rusiji 47.000, v Kini 100.000, v osrednji Aziji 14.000. Afrika: V Abesiniji 200.000, v Egiptu 8000, v Maroku 6000, v Tunisu 5000, v Tripolisu 6000.

Število tedaj ni veliko! In ta neznameniti narodič nadvladuje svet in ga gmotno in нравno niči. Njihova svoboda je sicer proglašena malo časa sem, toda v tem kratkem času so pregnali že neštivilno vlastelinov in manjših posestnikov z njihovega dednega posestva, koder so sedaj sami — gospodarji. Na Ogerskem n. pr. imajo židje več nego četrtino vsega velikega posestva. In še-le od 1848 leta sem imajo pravico pridobivati si nepremičnih posestev. Na Češkem imajo to pravico od l. 1862. In vendar ima Rothschild že velikanska posestva. V Galiciji imajo sinovi izraelski že do 80 odstotkov vseh zemljišč.

In vendar tudi tam dobro dvajset let kupujejo in pošteno (!) si pridobivajo zemljišča.

Pri nas mej Slovenci smo še večkrat opozarjali na ogromno nevarnost, ki tudi nam preti od židov. Žid gospodari Bledu; žid kupuje po Gorenjskem gosdove in — planine; žid je največji vinski veletržec; žid hoče spraviti pod se vsó kupčijo s kožami in usnjem; od židov so z večine odvisni naši trgovci; židje se bodo plazili kot ropazeljno ptice za dolensko železnico in nam bodo uničili slovenskega kmeta. Sedaj ko so ljudje vsi obupani vlasti krog Mirne peči in Trebnjega, jih bo še lažje izrabiti. Govori se, da nameravajo napraviti tovarno za sladkor pri Trebnjem, gotovo ne v prid slovenskemu domačinu. Tu je dela za vse dovolj, ki imajo še kaj srca za svojo domovino.

Na Laškem je tudi slabo. Za primer naj navedem, da imajo židje že 1/5 padovanske provincije in da je ostali peti del pri njih zadolžen. Francija je imela leta 1791 do 1000 židov. Sedaj pa imajo židje izmej 200.000 frankov francoskega kapitala, okoli 90.000 milijonov. Samo palače Rothschildove rodovine v Parizu se cenijo do 30 milijonov, koliko pa je vredna njihova oprava, Bog vé! Tudi v Franciji so službe in stanovi, koder se dá največ zaslužiti do 50% v židovskih rokah. Težko zasledite v Parizu, pa tudi na Dunaju kakega bankirja, stariarja, višjega trgovca — nežida.

Učiteljska mesta na visokih šolah so vsak dan bolj židovska. Dunaj, Gradec, Berlin, Pariz, laška vseučilišča glasno tožijo o tem.

Časopisje je po večjem vse njihovo. Najvažnejše liste imajo oni. Pri nas „N. Fr. Pr.“, oba „Tagblatt“-a, „Extrablatt“ itd.; na Laškem: „La Riforma“, „Il Diritto“, „L' Opinione“, „La Capitale“; na Francoskem do malega vsi brezbožni in nesramni listi so židovski.

Židje poleg tega skušajo splezati na visoka mesta; od leta 1870 skoro na Francoskem ni bilo ministerstva, v katerem bi ne bilo žida. Dvajset ži-

dovskih poslancev je v zbornici, na 3000 židov tedaj — jeden.

Več nego 40 načelnikov, podnačelnikov in tajnikov v raznih okrajih je — židovskih. Židje se vsiljujejo v mestne zastope, in tako se ni čuditi, da povsod tako hudo preganjajo katoliško cerkev. Žid dela v smislu lože; novodobno židovstvo ima še jedino ta namen. Bedimo!

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. julija.

Zdravstvene razmere. Koroška je gotovo najliberalnejša dežela v našem cesarstvu, pa tudi italijanski del Tirolske ni preslabo zapisan v liberalnem taboru. Če je liberalizem zares znamenje naprednosti in omike, bi v teh krajih pač stvari zdravstvene morale biti v najlepšem redu. Zatorej se je kar čuditi, če „Neue Freie Presse“ toži, kako je v tem oziru slabo na Koroškem in južnem Tirolskem, kako da se zlasti v prvi deželi niti ne gleda na snažnost prostorov, ki so odmenjeni za tužce. Židovski list pozivlja oblastva, da naj gledajo, da se odpravijo vsaj najhujši nedostatki. Kaj, ali koroška oblastva, ki tako skrbno pazijo na vsako gibanje Slovencev, v družih ozirih niso tako natančna. Morda jih politični posli preveč odvrčajo od družih bolj važnih nalog. Morda bi na Koroškem bilo bolje, ko bi se bolj gledalo na druge potrebe, kakor pa na germanizacijo. Nedostatki pač morajo biti precejšnji, ker sicer bi jih ne bil razkril tak list, kateri tako rad vidi koroške razmere v najlepši luči.

Jezični ukaz. Deželno finančno ravnateljstvo je poslalo okrožnico okrajnim glavarstvom, davčnim uradom in finančnim okrajnim ravnateljstvom, da naj kar zavračajo vloge rusinskih strank, ki so pisane v ruščini podobnem narečju, ker se v Galiciji smejo vlagati vloge le v nemščini, poljščini in rusinščini. — Jeden del Rusinov skuša polagoma svoj jezik približati ruščini in zatorej rabi ruski pravopis, rabi mnogo le v velikoruščini navadne be-

LISTEK.

Dubrovník — jugoslovanske Atene.

Spisal Janko Gričar.

(Dalje.)

4. Resne drame, mej katerimi se odlikujejo zlasti 4 takozvane patrijotiške drame Palmotičeve. in

5. Mnogobrojni prevodi, mej katerimi so najboljši A. Zlataričeva Electra, Gunduličeva Ariadna in Palmotičev Enej in Ahil.

Največjo slavo v dramskem pesništvu sta si stekla Ivan Gundulič († 1638) in pa Gjon Palmotič († 1676), katerih drame so velike literarne vrednosti.

Ivan Gundulič je spisal do 11 igrokazov, od katerih se nam jih je pa le malo ohranilo. Glavne tri drame, katere je on napisal, so Ariadna, Proserpina ugrabljena in Dubravka.

Dubravka je pastirska igra in sicer najboljša dubrovniška pastirska igra. Iz njene osebine razvija jasno, da se je predstavljala na dan sv. Vlaha (Blaža) na javnem trgu v Dubrovniku v slavo dubrovniške neodvisnosti. — Ta krasna svrha se kaže v milem

veselju pastirjev, ki imajo ta dan navado, da se prvemu pastirju izbere najlepša deklica. Pastirji so odločili Dubravko, da dobi najbrhkejšega pastirja Miljenka. Podkupljeni pastirji pa izročé deklico gredemu pastirju Grdaku, ne pa Miljenku. Poroka se ima slaviti v hramu Cera (Gundulič je namreč naslikal pastirje kot pagane). Svatje prihajajo v hram, a na kipu Cera se javlja največja nejevolja zaradi nasilne ženitve. Kip se trese in z njim ves hram. Hkratu vstopi pastir Miljenko — kateri se je doslej potikal okrog, videč, da je prevarjen — da gleda poroko. Kakor hitro vstopi v hram, obda se lice kipu s svetlobo a žarki padajo na Miljenka. Svatje otmó Dubravko Grdaku in jo dajo izbranemu Miljenku, kateremu je bila izprva namenjena. Dubravka se nato poroči z Miljenkom. — Po poroki pozivlje svečenik, naj vsi proslave svobodo svoje Dubrave, t. j. mesta Dubrovníka. Oni to storé in zapojó pesen.

Nežnost in gibčnost Gunduličevega sloga je posnemal Gjon Palmotič. Ta, kakor Gundulič, izbral si je osnovo svojim igrokazom iz večine iz starih klasikov, a pri tem ni zanemarjal svojega naroda, zakaj v Pavlimiru proslavil je postanek Dubrovníka, v Captislavi slovensko junštvo, a v Danici bosanski dvor Ostojin.

Palmotič je najproduktivnejši dramatik dubrovniški; od njega se nam je ohranilo okolu 12 dram.

Po svojem značaju se dele te drame v patrijotiške, latinsko-italijanske in grške.

Patrijotiške so štiri drame, in sicer: „Pavlimir“, „Captislava“, „Bisernica“ in „Danica“. V vsaki teh dram proslavlja pesnik Dubrovnik. Po ti tendenci se odlikuje osobito prva imenovanih dram, zatorej naj navedemo nje vsebino: Pavlimira, vnuka nekdanjega kralja Radoslava, kateri je živel v Rimu prognan, pozvali so vsi slovanski bani, da zasede prestol. Pavlimir se odzove temu povabilu, ali na potu se mu potopé zaradi nevihte vse ladije, samo njegova ostane. Z ljudmi, kolikor jih ni ponesrečilo, jadra v gruško luko, kjer stopi na kopno, da razgleda deželo. Od strani posluša in gleda, kako se zbirajo pastirji, da gredó v cerkev, ker se slavi uprav obletnica, odkar je sv. Hilarij pogubil zmaja v Epidauru in utemeljil krščanstvo. Naslednik svetu Hilariju je Srdj, kateri živi v sramoti s svojo nečakinjo Margarito. — V drugem dejanju odhaja mladina v cerkev, a Pavlimir se od strani pojavi s svojo družbo. Vsem ugaja narod, priroda in kraj. Pavlimir pravi, da ostane ondu. Skoro se vrno pastirji in z njim Srdj iz cerkve. Pavlimir se razodene in Srdj se veseli tega prihoda. Narod pa se

se in sklanjo in spregatev zasukava po ruski. Proti temu je naperjen omenjeni ukaz. Ker razlika mej rusinščino in ruščino ni posebno velika, mi mislimo, da se tukaj o nerazumljivosti jezika jedva govoriti more. Zatorej se nam dozdeva, da ta ukaz ni povsem umesten in da izvira le iz nekega strahu naših birokratov pred ruskim jezikom. Mi nikakor ne mislimo morda zagovarjati vpeljave ruščine, ali pomisliti je, da se bode ta ukaz dal zlorabiti. Poljski uradniki, ki so sovražni Rusinom, bodo zavrnilo marsikako vlogo, če bodo le iztaknili v njej kako manj znano besedo. Vsaj je znano, kako pri nas nekateri uradniki, zlasti koroški, vsako manj znano besedo proglasé za hrvaško in še slovenščino proglasajo za hrvaščino. Tudi finančni uradniki pač niso prava instanca, da bi odločevali, kaj je rusko, kaj rusinsko.

Preganjanje poljščine v Rusiji. Znano je, da je v Rusiji prepovedano, rabiti poljski jezik na javnih krajih. V nekaterih krajih je pa bila se vendar ta prepoved že malo pozabila, če tudi so višja oblastva, odkar vlada sedanji car, večkrat na to prepoved opozorila nižja. Zadnji čas je bilo več Poljakov kaznovanih zaradi nedovoljene rabe svojega materinega jezika. Neki zdravnik se je zaradi tega pritožil na senat v Peterburgu, ali je dobil odgovor, da se na njegovo pritožbo ne morejo ozirati, ker je dotična prepoved o rabi poljščine še vedno v popolni veljavi. Ta pritožba je pa imela to posledico, da se je oblastvom zopet naročilo, da naj strožje pazijo, da se ne bode rabila poljščina na javnih krajih in se je jim dalo ukor, da dovolj ne izpolnjujejo svoje dolžnosti, ker sicer bi se pač ne moglo zgoditi, da kak Poljak v Rusiji misli, da dotična prepoved več ne velja. Poljski rodoljubi bodo sedaj pač morali biti previdni, da se izognejo občutnih glob.

Sprememba belgijske ustave. Četudi je dognan novi volilni red za zbornico, je že vse kazalo, da se revizija ustave razbije. Pokazale so se težave zastran volilnega reda za senat. Sedaj je odsek belgijske zbornice sklenil, da senat volijo isti volilci, kakor zbornico, samo da so od volilne pravice izključeni oni, ki še neso izpolnili 30 leta. Vsled te določbe bode za senat 200.000 volilcev manj nego za zbornico. Voljen bode pa mogel biti le tisti, ki plačuje vsaj 1500 frankov letnega davka. Na ta način se bode volilo 75 senatorjev; 26 senatorjev bodo pa volili novi provincijalni sveti, ki bodo pa lahko volili kogar koli, naj že plačuje kaj davka ali pa ne. Ministerstvo je že pritrnilo tem sklepom in je upanje, da jim pritrdira tudi zbornica in senat, da se potem jedenkrat reši ta težavna stvar, ki se že tako dolgo vleče.

Švedija in Norvegija. Razmere mej Švedijo in Norvegijo so od dne do dne slabše. Norvežani že začenjajo misliti na nekak upor z orožjem proti Švediji. V zbornici se je stavil predlog, da se slednje leto dovoli 100.000 kron za snovanje in oboroženje strelskih društev. Ta predlog se je tudi vsprejel. Na podoben način je pred leti hotela danska opozicija organizovati vstajo, ali ministerstvo je društva prepovedalo, pa je bilo. Na Norveškem

uprè zoper Pavlimira, češ, da ne želi, da mu prihajač odvzame svobodo in neodvisnost. Tudi kor odobrava v svoji pesmi izjavo narodovo. — V tretjem dejanju Srdj miri pastirje in narod, češ, da je želja sv. Hilarija, kateri se mu je prikazal v viziji, da ostane Pavlimir tu in da bo on mesto slavno povzdignil. Narod se da pregovoriti in se pomiri s Pavlimirom. Srdj, navdihnjen od Boga, prorokuje prihodnost Dubrovnika. Mesto se dviga, poslanci slavnega plemena prihajajo, da se poklonijo Pavlimiru.

Takisto je tudi Captislava polna patriotizma dubrovniškega, celó vseslovenskega, dasi brez historijske realnosti.

„Bisernica“ je nadaljevanje „Captislave“; „Danici“ pa je zajel pesnik snov iz 3., 4. in 5. speva Ariostovega epa in je zgolj imena premenil. Dasi ima ta drama zgodovinske hibe, vendar je pojav „Danice“ v resni dubrovniški drami silno znamenit, ker se je pesnik spomnil domače zgodovine ter prvi uvel znana imena kralja Ostoja, bana Hrvoja, despota Djordje, vojvoda Janka Svilojevića (menda Sibirjanina) itd. v hrvatsko gledališče. Ta imena so že stari heroji narodne poezije in zato se zovó vse štiri drame patrijotiske. (Konec sledi.)

je pa stvar težavnejša. Vlada sama je kolikor toliko na strani nezadovoljnejšev, ker bi se drugače ne držala. Švedska vlada pa ne more posegati v norveške razmere, ker imajo Norvežani v notranjih stvareh popolno avtonomijo. Vse kaže, da bodo stvari prišle tako daleč, da se Švedija in Norvegija razdružita, ako Švedi ne bodo hoteli v nekaterih stvareh, ki se tičejo vnanje in trgovinske politike odjenjati Norvežanom. Sovraštvo proti Švediji je že prešinilo skoro vse norveške kroge.

Slovstvo.

Izvestje c. kr. gimnazije v Gorici za šolsko leto 1892/3. Moderni šolski zavodi so tako vravnani, da je občinstvu komaj možno dognati, kako se vrši učenje in vzgoja v njih. Zato se vsak mladinec razveseli, ko dobi ob koncu šol. leta uradno poročilo v roke. Seveda poročila uradno poročilo le o zunanjem redu in konečnem vspehu, in tudi to le z imeni in številkami, ali vendar je v mnogih točkah jako poučljivo. V roko smo ravno vzeli poročilo „Izvestju“ goriške gimnazije. Poročilo je dodana jako zanimiva razprava prof. Maionica: „Fundkarte von Aquileia“ s topografično karto. — Iz uradnega „Izvestja“ smo posneli, da je bilo letos na gimnaziji 408 dijakov, in sicer po veri je 381 rim. katol. vere, 5 luteranov, 6 kalvinistov, 16 (!) židov. Po narodnosti je bilo 176 Slovencev, 163 Italijanov in 69 (?) Nemcev. Z odliko je odšlo 43 dijakov, z dvojko in trojko pa 80 dijakov, kar se nam zdi jako mnogo, ako doštejemo še 12 preskušanj.

Zanimivo je primerjati število učencev nižje gimnazije s številom višje gimnazije. Na nižji gimnaziji je 294 dijakov, na višji pa samo 114. Razmerje je skoraj 3 : 1. V I. razredu je 107 dijakov, v VIII. razredu pa 24. V VII. razredu je 12 Slovencev, od teh je bilo leta 1887 v I. razredu 9, a drugih 47 se je po potu izgubilo. Od 56 dijakov v I. razredu je prišlo v VII. razred celih 9, če tudi so gotovo imeli vsi namen končati gimnazijo. Od onih 9 je 7 v deškem semenišču, 1 je v slov. Alojzijevišču, in 1, reci eden se je izšolal na privatnem stanovanju. To naj si dobro zapomnijo stariši, profesorji in dijaki, ko bodo slišali zabavljice o deškem semenišču in ravnatelju dr. Mahničju. Nam niti na misel ne pride, da so morebiti profesorji krivi slabih vspehov, marveč menimo, da je zistem kriv. „Izvestje“ je pa prav gotovo preočiten in preglasen testimonium paupertatis moderni šoli. Ali ni nobenega poslanca na Goriškem, ki bi se o tem pritožil? Gimnazija, ki ima čez 400 dijakov, 24 učnih močij, daje plačujočemu ljudstvu vsako leto 15—20 zrelih abiturijentov in še ti so čisto oslabei in bolni?!

Toda še marsikaj smo našli, kar nas je z žalostjo napolnilo. Mladenci 16—18 let stari so čitali po zapovedi svojih vzgojiteljev (v VI. razredu) Lessingove drame: „Minna v. Barnhelm“, „Emilia Galotti“, „Nathan“, „Miss Sara Sampson“. V VII. razredu so čitali Goethejev „Götz“, „Egmont“, „Tasso“. V VIII. razredu pa „Fausta“ I. del. Nam se najprej smili italijanska mladina, ki se mora daviti z nemškimi proizvodi srednje cene in nizke moralnosti, ki ima v svoji književnosti mnogo lepših in idejalnih del. Slovenska mladina je nekoliko zavarovana, ker Slovenec je že po svoji naravi dober katoličan in tedaj ni mogoče, da vero izgubi, dokler je Slovenec, ali vendar je vredna boljšega berila, nego je „Minna“ ali „Egmont“ itd. Za Boga svetega! Mladino krščansko silijo prebavljati dramatične krpeže, kojih glavni junaki so zaljubljeni dedci, ki so zmožni za pohoten poljub pozabiti Boga in cesarja, domovino in vseh višjih človeških koristij? Radi verujemo, da učeči profesorji pri čitanju opozarjajo mladino na kriva načela itd. ali tu je govor o grehu, o katerem velja vsem dijakom (izvzemši 16 židov) zapoved sv. Pavla: „Naj se niti ne imenuje mej vami.“ Ako še pomislimo, da je mladina sama nagnjena na ono zlo in da je povsod izpostavljena grdim zapeljivcem, moramo reči, da je bilo berilo jako n e m o d r o i n n e s r e č n o z b r a n o. Ni čuda tedaj, da hočejo imeti že šestostolci svoje „Mine“, „Emilije“, „Margetice“ in celo tudi — „Marte“. Nam se vse zdi, da gg. profesorji mladino premalo poznajo. Čudimo se tudi, da so Šekspira čisto prezrli in vendar ali ni n. pr. njegov „Hamlet“ večje važnosti za nemško literaturo nego „Minna v. Barnhelm“? Kot drama pa je „Hamlet“ večje vrednosti ko vsa zgoraj

imenovana dela. Več nočemo o tem pisati, ker vemo, da nam tudi te dobrohotne opombice zameriijo. To smo napisali iz ljubezni do mladine.

Lepo je, da se razne zbirke množijo in ustanovili so letos zalog muzikalij, kar moramo posebno pohvaliti.

Za dijaško knjižnico se je naročilo „Zvon“ in ne „Dom in Svet“ ali „Vrtec“, kar je naravnost — čudno, da ne rabimo druge besede.

Ravnateljstvo želi trpeči in včasih zares stradalajoči mladini več podpore od strani občinstva. Največ dijakov dobiva podpore in kruha v cerkvenih zavodih in samostanih. Ravnateljstvo toži, da zdajno poslopje ni več zdravo za toliko število učencev in pravi, da bo treba novega poslopja. To se pravi: Odkar so dozidali na tesni gimnazijski vrt žensko pripravnico, ne moreti gimnazija in vadnica več dihati. Habeant sibi!

Prihodnje šolsko leto prične se dne 18. sept. t. l. V I. razred bodo vpisovali dne 12., 13. in 14. septembra od 9. do 12. ure zjutraj in od 3. do 4. ure popoldne. Učence naj pripeljejo stariši ali njih namestniki in naj prinesejo seboj spričalo zadnje šole in krstni list. Vzprejemne skušnje bodo dne 15. in 16. septembra. Ni treba, da dijaki dovršijo vadnico, ampak samo, da skušnje napravijo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. julija.

(Deželni predsednik v Kranju.) Iz Kranja se nam poroča, da je dne 17. t. m. preblag. g. deželni predsednik obiskal mesto. Mudil se je dopoldne v šoli, pregledal prostore sedanje dekliške in deške ljudske šole (bivše nižje gimnazije). Ob 11. uri poklonila se mu je duhovščina, mestni zastop in gg. uradniki. Dež. predsednik sam pripoznava veliko potrebo, da Kranj dobi gimnazijo in je obljubil na to tudi delovati. Dal Bog, da se uresničijo naše želje.

(Odlični gost.) S Podbrda (Tolminsko) dne 17. julija. Dne 15. t. m. doletela je našo prijazno vas izredna čast. Došlo je sem iz Bohinja čez „Vrh Bače“ nad 50 gojencev tretjeletnikov vojaške akademije v Dunaj. Novem mestu. Med njimi bil je tudi Nj. kraljeva visokost princ Jaime Burbonski, sin znanega Don Carlosa, ki se bori za pravico do španskega prestola. Visoki gospod udeležil se je vaj, katere so vršili gojenci v naši okolici. Krog 1. ure popoldne prišel je v našo vas peš ter vzel stanovanje in hrano pri gospodu župniku. Rado vedno ljudstvo, slišavši, kacega imenitnega gosta ima v svoji sredi, stikalo je na vseh voglih glave skupaj, da je videlo odličnega gosta, ki je večkrat šel skozi vas; celo v par hiš je stopil za trenotek pogledat, kako se ljudstvo v teh krajih ima. Veselilo ga je videti po hišah očitna znamenja zavednega katoličanstva, kakor podobe po stenah, moleke, škropilnike itd. Po noči vzel je Don Jaime trnek v roke ter šel ribarit. Res! čudna osoda človeška: Oni, ki je nosil komaj par let star že uniformo španskega generala, bo v kratkem dobil še-le patent c. in kr. avstrijskega poročnika.

(Nesreča.) Poroča se nam: V Števanu pri Devinu v ameriškem mlinu, kateri je lastnina kneginje Hohenlohe, se je dne 17. t. m. zgodila ta-le nezgoda. Trije Nabrežinci so hoteli celi mlin od tal do vrha (3 nadstropja) si ogledati. Pa revežem se ni želja dopolnila. Da bi ne hodili po stopnjicah do tretjega nadstropja, se jim ponudi neki delavec, da jih povleče s strojem do vrha. Može se bili zadovoljni. Stroj od vodene moči gnan se je začel gibati in kmalu jih je privlekel do 2. nadstropja. Tu pa v 2. nadstropju se je jermen na stroju utrgal in reveži so nagloma prileteli na tla in sicer so tako nesrečno padli, da so jih morali hitro na voz spraviti in na Nabrežino peljati, tam pa iskati zdravniške pomoči. Eden, oče menda peterih otrok, je posebno tožil o notranjih belečinah. Drugi imel je vse roke ranjene in poškodovane. Držal se je namreč za neko vrv. Ko se je jermen utrgal, je bila vrv še zmirom cela, stroj je naglo to vrv k sebi vlekel, in tako reveža z vrvjo na obeh rokah močno poškodoval.

(Vmeščenje.) Iz Rovt: V nedeljo 16. julija je bila v Rovtah slovesnost vmeščenja novega župnika prečast. g. Janeza Možine. Pridigal je preč. g. Lovro Bergant, župnik iz Logatca, asistovali so pri sv. maši sosednji gospodje. Mnogoštevilni mlaji, pomealjivi napisi in pokanje topičev so oznanjevali, kako da se farani veselé, da so dobili tako vrliga duhovnega pastirja. Blagor fari, ki ima dobrega

duhovnega pastirja, pa tudi blagor duhovnemu pastirju, ki ima dobre ovčice. Tukaj se oboje lepo strinja, kajti v Rovtuh ima ljudstvo še živo versko prepričanje in duhovnike čez vse speštuje.

(Vojaške vaje pri Pestojini.) Tretji kor deželne brambe (v Gradcu) se ne bo udeleževal iz državno-pravnih razlogov vojaških vaj v Kiseku, kakor je bilo prvotno nameravano, ampak bo imel kot brigada vojaške vaje pri Postojini.

(Iz Trebnjega) se nam poroča: Strahu imamo sicer dosti, ali po lahkovernosti in lažljivosti nekaterih pa vendar le preveč neopravičenega. Kakor vse govorec, tako tudi v tej reči rastejo čim dalje gredo. Iz Litije ste izvedeli, da smo enega ustrelili v Trebnjem, mi pa smo bili nekaj dnij prej zvedeli, da so enega ubili v Mirni peči. To zadnje je bilo pretirano, ker je bil le težko poškodovan, pa ni umrl; pri nas pa so samo nekaj sumljivih tičev brez prehlvanja krvi pod ključ djali. V torek (dne 11. t. m.) gorelo je v tretji pri grajščini, pogorela je ledenica in sicer, ker požigalec po noči ni mogel zastran čuvajev, zažgal je ob 2. uri popoldne. Grajščina je prav pod gozdom. Vzadnjič pa je gorelo v nedeljo (dne 16. t. m.) zjutraj. Pogorela je baraka (gostilna in prenočišče za delavce) ob 2. uri zjutraj. Upamo pa, da bo konec požarov. Zadnji slučaj morda ni v zvezi s prejšnjimi; ali tudi prejšnji ni, da bi morali biti vprizorjeni od kake „bande“, lahko jih je izvršil eden ter isti, lahko tudi dva ali trije ne vedoč eden za drugega, požigajoč na svojo roko, a na račun „požigalca“.

(Hrvatski in slovenski abiturijenti) predstavili so nameravani sestanek v Zagrebu na 4. in 5. avgusta, ker prej zaradi zrelostnih izpitov nimajo časa.

(Novi zvonovi.) Pri tukajšnjem dvornem zvonarju Albertu Samassi bili so danes posvečeni trije novi zvonovi za novo podružnico lurske Matere Božje na Gradišču v fari Griže pri Celju. Veliki je bil posvečen v čast lurski Materi Božji ter tehtal 1244 klgr., srednji v čast sv. Tereziji (težak 624 klgr.) in mali v čast sveti Elizabeti (težak 388 klgr.).

(Zrelostni izpiti na pripravnici) Te dni so se vršili zrelostni izpiti na tukajšnji moški pripravnici. Izmed 17 kandidatov jih je skušnjo dostalo 11, 1 je reprobiran na jedno leto, 5 na 2 meseca.

(Telesne ostanke) pesnika Luke Botiča, ki je rojen Dalmatincec, živel v Slavoniji, največ v Strossmayerjevi službi, nameravajo prenesti iz Dijakova na spletsko svetoštevansko pokopališče.

(Imenovanja.) Pravosodni minister je imenoval za sodnje pristave te-le avskultante: dr. Franc Andrieh-a za Trst, Jan Clerici-ja za Krk in Andreja Jegliča za Tolmin.

(Mažarji) niso osamljeni v svojem plemenitem boju za mažarsko državno idejo. Prosvetljeni Prusi so prav njihove baže. „Dziennik Poznanski“ priobčuje celo vrsto slučajev, da so se poljski otroci po mažarskem vzorcu odpeljali svojim rodbinam in izročali nemškim rodbinam za najnižje posle. Pruski uradniki pridno še zdaj izvršujejo svojo narodno dolžnost, Poljaki pa so navdušeni za prusko veličastvo glasovali za — novo vojaško predlogo. Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!

(Šolska slavnost.) Iz Šturij 18. julija: Že nekaj let sem se napravlja na naši dvorazrednici koncem šolskega leta primerna veselica. Nekako slovesneje se skončava šolsko leto in učenci se pri hudi vročini bolj vzdramé, ko se jim naznani: Kdo hoče deklamovati, kdo pri igri sodelovati? in več življenja pride v šolo, ko se učé tudi nove pesmi za veselico. Letos bila sta še posebno dva vzroka, da se je navadna veselica še krasneje razvila. Bila je 50letnica škofovanja Nj. Svetosti papeža Leona XIII., bil je Slovencem na ponos 300letnica slavne zmage pri Sisku. Na ta važna momenta naslanjale so se večinoma točke v bogatem vspredu dne 16. julija. Razdelila so se kar tiskana vabila prijateljem mladine, raz šole vibrale so celi dan dolge zastave, kaj čuda, da se je ob 4. uri popoldne zbralo toliko občinstva, da prostorna dvorana ni mogla vseh sprejeti. In niso prišli zastoj, v obilni meri so dobili, kar so pričakovali. „Nazdrav sv. Očetu“ vpeljal je že navzoče v duh vse veselice. Ko je deklamovala skončala in se zapela papeževa himna kot skupen odmev na pesnikovo voščilo, pokali so topiči, enako pri cesarski pesmi. Na vrsti so bile razne deklamacije. Oj, to je bilo življenje na odru! Male dekletce — sodil bi človek, komaj zná usta odpirati — ti začne v otroški svoji priprostosti narekovati pesem

brez strahu in bojazljivosti, ko skonča, se prikloni in že je drugi tukaj, da ti prav naivno pové, kaj se je naučil. Tako se suče naglo lepa vrsta otrok od 7. do 10. leta. Bolj odrasli imajo drugo nalogo, kar dve igri: „Gospod iz Trsta“ in „Star vojak pa njegova rejenka“ ste na programu, za te je treba precéj sodelovalcev. Vmes pa se glase primerne pesmi, zdaj vsi skupaj, zdaj bolj odbrani septet. Pri zadnjem so se pokazali že sedaj razviti sopran in krepak in prijeten alt. Bodo gojili tako petje naprej, lahko se v kratkem času še na svetejšem mestu povečujejo čast Onega, ki jih je odičil s pevskim darom. — Piskrovezar in dimnikar skrbel je za smeh, ob enem tudi za poduk. V mičnih verzih in šaljivi obliki kazal je, kje bi ne škodile ne klešče ne železna žica, in kje bi bila prav potrebna metla in strgulja. — Precéj točk je bilo iz peresa našega znanega pesnika g. Rad. Silvestra, trgovca v Vipavi. Ker je došel sam k veselici, zahvalil se mu je očitno g. nadučitelj na njegovem ljubeznivem trudu do mladine. Naj bodo že njegove kratke pesmice ali šaljivi kupleti, oboje si otrok naglo zapomni, kajti vzeto je iz njegovega življenja in ob enem v tako vabljivi obliki, ki ne utruja mladiča. In ravno za mladino pisati je silno težko. Kličem mu toraj: Na zdravje! naj deluje vstrajno naprej, saj vidi, da njegov trud ni zastoj! Burno so pritrjevali navdušenim besedam tudi navzoči. — Ločili smo se zadovoljni od solskih prostorov, še veselejši pa otroci, ko so videli toliko zanimanja za njih napredek, a ob enem še zagotovilo, da se bodo v nedeljo na poseben način veselili darov, katere so njih prijatelji danes zložili.

(Poštna odiseja) Iz Vipave: Neki tukajšnji posestnik poslal je svoji hčeri cajno marelec natanko pod naslovom: Gospa M. K., soproga c. kr. s. pristava v Kozjem. Spodnještajersko. In ta pošiljatev je šla v Pristavo na Štajerskem. Ker tam ni bilo pod omenjenim naslovom nobene osebe, prišla je pošiljatev nazaj v Vipavo. Čudna pošta!

(Obesil) se je na Dunaju v svojem stanovanju 21letni medicincec Viktor Luzzato, sin tržaškega podžupana in državnega poslanca.

(Letno poročilo) I. mestne petrazredne deške ljudske šole in obrtne pripravljalne šole v Ljubljani objavlja poleg rednih statističnih podatkov popis, kako so ljubljanske ljudske šole slovesno praznovale 300letni spomin zmage pri Sisku. Vpisavanje za novo šolsko leto se vrši 16. in 17. sept. v šolskem poslopju v Poljskih ulicah.

(Zagrebski gostilničarji in kavarnarji) niso zadovoljni s sklepi pekovskimi, ki smo jih v torek, dne 18. t. m., prijavili svojim bralcem. Zato nameravajo ustanoviti za svoje potrebe parno pekarno.

(Z Reke): 30. m. m. je kralj Fran Josip imenoval reškega guvernerja svojim tajnim svetnikom. — 2. t. m. je umrl patricij in mestni svetovalec Ivan Kobler v 83. letu svoje starosti. V legatih je zapustil 19.000 gl.; od teh je volil 1000 gl. reškim ubožcem. — 8. t. m. so napravili guvernerju serenado. 9. t. m. so mu pa od 10. ure popoldne do 2. ure popoldne čestitovale javne osebe, od 2.—4. ure popoldne pa privatniki. Vse je bilo na nogah zaradi nove guvernerjeve časti. Sicer je bilo tudi mnogo prisiljenega. — Naš malovredni list „Varietá“ imenuje Ludovika Bačana guvernerja Reke in ogersko-hrvatskega Primorja. Reški guverner je sicer za sedaj, a ogersko-hrvatskega Primorja ni guverner in tudi nikdar ne bode, zakaj ogersko-hrvatsko Primorje ne eksistira. — 8. t. m. se je vrnil iz Debrecina župan Giotta. Na kolodvoru ga je dočkal njegov namestnik in nekaj meščanov. Na Mažarskem se je kazal povsod pristnega Mažara, dasi ni mažarske krvi. Vendar pekla ga je malo vest zaradi iredentizma. Da bi si jo umiril, je poudarjal v Debrecinu, da ni v Reki iredentovcev. Ali mi mu tega ne verjamemo. Ne sodimo namreč ljudij po besedah, temveč po delih. — 12. t. m. se je na parobrodu „Hungaria“ pripeljal v Reko N. Petranović, grško-katoliški škof iz Kotara (Cattaro). — 19. t. m. so naši vojaki (Jelačići) odšli v Karlovac k velikim vajam. — Kakor poročajo naši listi, bodo letos v našem zalivu morske vojaške vaje. — Kakor nam kaže izvestje tukajšnje višje mažarske gimnazije, je bilo v njej minolo šolsko leto 175 dijakov. Po jeziku je bilo: 128 Lahov, 22 Mažarov, 16 Nemcev, 7 Hrvatov, 1 Poljak in 1 Ladin (Ladino). Na celi gimnaziji je bilo odlikavšev 27. Poučevalo je 13 profesorjev in 3 docentje. Število dijakov nam jasno kaže, da je mažarska

gimnazija v Reki nepotrebna. Ko bi je ne obiskovali dijaki drugih narodnostij, bi se morala zapreti. Onih 22 mažarskih dijakov bi lahko šlo kam drugam študirat. — Ze več dnij in nočij dežuje tukaj, grmi in treska. Tu in tam je bilo tudi malo toče. Temperatura je padla na 17° R.

(Spomenik H. Heineju), jednemu najnesramnejših nemških pesnikov, postavijo menda v Mogunciji, ker niso drugod dobili mesta zanj. „N. Fr. Pr.“ pišoč o tem, brani tudi domoljubje tega francoskega lizuna proti napadam, ki vzlasi poudarjajo, da že njegov židovski rod izključuje pravo domoljubje. Potem pa pravi: „Tudi pojem, kaj je narodno, se menja s časom, in kar pomenja danes, se dotika v najbližji bližini s pojmom nadutosti, izključnosti in sovraštva.“ „N. Fr. Pr.“ pač menda dobro pozna nemško-liberalni pojem, kaj je narodno; zato je zanimiv njen omenjeni stavek.

Društva.

(Vabilo na slavnost 25letnice „Narodne čitalnice v Kamniku“ dne 23. julija 1893. — Vsprej: 1. O pol 9. uri zjutraj vsprejem došlih zastopnikov vnanjih društev in gostov na kolodvoru. 2. Skupni zajutrek v restavraciji g. Fišerja. 3. Ob 11. uri sv. maša na Šutni, pri kateri poje kamniško pevsko društvo „Lira“. 4. Ob 1. uri popoldne slavnostni banket v salonu g. Fišerja. Kuvert stane 1 gl. 50 kr. 5. Ob 5. uri pri Fišerju ljudska veselica, pri kateri sodeluje pevsko društvo „Lira“ in vojaška godba. 6. Ob 9. uri zvečer ples v čitalničnih prostorih. — Vstopnina k veselici 20 kr.

Odbor.

(Novo društvo.) Čujemo, da se namerava v Ljubljani osnovati društvo v podporo odpuščenim kaznjencem ter da so se dotična pravila že predložila deželni vladi v potrdilo. Namen novemu društvu bi bil iz ječe odpuščenim kaznjencem svetom in dejanjem stati ob strani, da bi si s poštenim življenjem v prihodnje služili svoj vsakdanji kruh.

(Družba sv. Cirila in Metoda za Istro.) Dne 24. februarja t. l. št. 2857 je potrdilo vis. c. kr. namestništvo za Primorje v Trstu pravila naši šolski družbi posestrime družbe v Pulju. Osnovni odbor razpošilja te dni poziv rodoljubom slovenskim in hrvatskim, naj se pridružijo branilcem slovanstva v Istri. V pozivu pravijo: „Družbo smo imenovali po imenu naših sv. aposteljnov — prosvetiteljev, ker je naš namen in po pravilu svrha, da širimo omiko v Istri na temelju vere in narodnosti in to je po našem prepričanju jedina prava pot.“ Utemeljitelji so ti, ki vplačajo 100 gl. vsaj za jedno leto. Letnina je po 1 gl. — Poziv so podpisali: dr. Dinko Vitezić, predsednik, dr. Matko Laginja, tajnik, dr. A. Langer, blagajnik, Viktor Tomičič, dr. M. Trinajstić, dr. K. Janežič — namestniki.

(Vabila za pevsko slavnost v Mariboru dne 6. avgusta se bodo začela razpošiljati koncem tega tedna. V kraje, kjer ima društvo svoje poverjenike, se bodo poslala ista, kakor tudi plakati jim, da jih izroče društvenikom in prijateljem petja. Gg. poverjeniki kakor tudi drugi častiti rodoljubi, kojim se je poslala nabiralna pola za tekoče leto, se prosijo, da nujno poberejo društvenino, oziroma določijo odboru, da se morejo računati za letošnje poslovno leto pravočasno skleniti. Nadalje se prosijo vsa častita pevstva društva in pevski zbori, ki se bodo udeležili slavnosti, da takoj naznanijo število pevcev po raznih glasovih. Od dne do dne narašča število udeležujočih se pevskih zborov, oziroma pevcev in če nam Bog dá lepo vreme, bode tudi letošnja pevška slavnost vspela sijajno. Po dosedanjih poročilih bode brojil pevski zbor okoli 200 pevcev in pevk. Vsak, kdor je prijatelj lepega slovenskega petja, naj ne opusti najlepše prilike občudovati njega krasoto in milino. Priprave so dovršene, kar gotovo graški teti in njenim prijateljicam ne bo všeč. Vkljub njenemu hujskanju proti slavnosti nam je ptujsko glasbeno društvo rade volje prepustilo svojo izvrstno 40 mož broječo godbo. Vsak, kdor jo bode slišal, se bode čudil, da je mogoče v tako malem mestecu, kakor je Ptuj, vzdržavati tako mnogobrojno in povsem dovršeno izvežbano godbo. Tudi prostor, in sicer v Mariboru najlepši in za slavnost najugodnejši nam je zagotovljen; torej tudi tukaj ste vi nam toli prijazni nemški časniki brez skrbi. Morebiti da nam še zdaj pomagata k mnogobrojni udeležbi? Kaj, ko bi razglasili, da bode vozil k slavnosti posebni vlak iz Ljubljane v Maribor in nazaj ter da bode na tak način vsem dana priložnost, se voziti v ugodnem času in jako po ceni? Da bodo pri pevskem zboru posebno mnogobrojno zastopane naše častite in neustrašive pevke? Da se bodo pri slavnosti zbrali stari in zvesti prijatelji, kateri imajo že več let svoj šhod ravno pri naši slavnosti od blizu in daleč? In še morebiti kaj več? — Za vsak vspeh, h kojemu nam boste pripomogli, bodemo vam hvaležni. Torej na mnogobrojno svidenje dne 6. avgusta v Mariboru!

ODBOR.

Telegrami.

Lvov, 18. julija. V Lipkanyju pri Novi Sielici v Bukovini oropali so roparji kmetsko hišo. Ubili so gospodarja, gospodinjo in tri otroke.

Pariz, 18. julija. V St. Louisu ob Senegalu razsaja kolera mej domačini. V St. Louisu umrje na dan po 20 oseb. Tudi v Dagani in Podoru ljudje mrjó za to boleznijo. Bakelski poveljnik je umrl.

Pariz, 18. julija. Dreifuss je interpeloval v zbornici o sijameški zadevi. Minister Develle je izjavil mej drugim, da se mora zadovoljiti zahtevam Francije in priznati njene pravice, drugače bode pa storila, kar se jej bode zdelo potrebno. Ta izjava vzjela se je na znanje.

Pariz, 19. julija. Italijanskega revolucionarja Ciprijanija bodo iztirali na podlagi dekreta, ki se je leta 1880 izdal proti njemu. Radikalni in socijalistični poslanci mislijo posredovati.

Berolin, 18. julija. „Reichanzeiger“ objavlja cesarski kabinetni ukaz, v katerem cesar zahvaljuje grofa Caprivija za njegove zasluge, da se je dognala vojaška predloga. Cesar ve ceniti te zasluge in želi Capriviju, da še dolgo služi domovini.

Stockholm, 19. julija. Nemški cesar se je včeraj na ladiji „Hohenzollern“ pripeljal v pristanišče Visby.

Carigrad, 18. julija. Podkralj se porne v petek v Egipet.

Carigrad, 19. julija. Jutri se začno pri Mustafa-paši preiskovati potniki iz Evrope.

London, 18. julija. Velik požar. Do šeste ure je zgorelo 25 velicih trgovskih hiš. Ogenj je nastal v neki tiskarni. Ob 3. uri je že delalo 30 parnih brizgalnic, ki pa še niso mogle omejiti požara.

Popolnoma svilene tiskane foularde od 85 kr. do glđ. 3-65 meter — (kacih 400 različnih baž) — potem črno, belo in barvasto svileno blago od 45 kr. do glđ. 11-65, gladko, progasto, prižasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narštov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorci pošljejo se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Svico.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg (13 2) (e. in kr. dvorni založnik v Curihu (Zürich). (16-9)

Tujci.

17. julija.

Pri **Maltcu**: Kersch, zasebnik, s soprogo; Recher, Herman, Seidner Engl, Meider, Handl, trgovci; Hand, potovalec, z Dunaja. — Ravena, zasebnica; Krotz, Jakel, uradnik, s soprogo, in Gobry, potovalec, iz Trsta. — Lindner, potovalec, iz Maribora. — Hartman, trgovec, iz Brna. — Theimer, trgovec, iz Monakovega. — Breicha, potovalec, iz Prage. — dr. Szolansky, Lucki, potovalec, iz Gorice. — Brückner, zasebnik, iz Budimpešte. — Anton, tajnik, iz Gradea. — Moye, častnik v pok., s hčerjo, iz Kasel-a. — Plantet s soprogo iz Bayon-a. — Ranzinger, trgovec z lesom, iz Kočevja. — Pipan, mornarski kapelan, iz Pulja.

Pri **Stonu**: Jung, Berger, potovalec; Springer, inženir, z Dunaja. — Medved, učenka, iz Ljubljane. — Remsch, sedlar, iz Columbus Ohio. — Vendiani iz Trsta. — dr. Burger s soprogo iz Kočevja. — Kaster, poštni kontrolor, iz Sarajeva. — Medved iz Žalca. — Konisl, uradnik, iz Rovereda. — Erzar, župnik, z Golega. — dr. Schroth, dež, sod. svetnik, iz Brna.

— Popovits, profesor, iz Pančeve. — Torkar, župnik, iz Kozane. — Bizjak, trgovec, iz Trnovega. — Sajovic, župnik, iz Slavine.

Pri **Južnem kolodvoru**: Urbančič, jurist, z Dunaja. Pri **avstrijskem caru**: Mankuc, trgovec, iz Belgrada. Pri **bavarskem dvoru**: Kraus in Müller, zasebnika; Kraus, steklar; Jaklič; Fornbacher, mizar, iz Kočevja. — Hönigman, zasebnica, iz Slovenske Vasi. — Fink, kovač, iz Celja. — Meditsch s hčerami, s Češkega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.		734.3	11.6	sl. vzh.	oblačno	10-20
8. u. pop.		732.3	13.0	sl. szap.	dež	dež
9. u. sveč.		734.9	12.8	"	oblačno	

Srednja temperatura 12.5°, za 5-8° pod normalom

Dva goldinarja 75 krajcarjev,

poštni zabojček (pletena steklenica) **najfinjšega aromatičnega gorskega malinovečevega sirupa**, opetovano premijiran, pošilja franco proti povzetju **lekarnar Piccoli v Ljubljani**. Steklenica 1 kilo vsebine 70 kr. Pletene steklenice po 10, 20 in 40 kg., vsaki kilo 60 kr. ne vstevši zavijanja 324 10-6

Učenca

starega 12—15, zmožnega slovenskega in nemškega jezika, želi v svojo **špecerijsko prodajalnico na Vrhniki** sprejeti

357 3-2

Gabriel Jelovšek.

Slav. obolnstvu v mestu in na deželi naznanjam, da sem z dnem 1. julija letos otvoril poleg vže obstoječe prodajalnice na Dunajski cesti št. 22 tudi

kupčijo z moko

v Ljubljani, v Florjanskih ulicah št. 34 v lastni hiši,

kjer bodem imel v zalogi **najraznovrstnejšo moko**, ter bodem kot doslej postregel točno in vestno z dobrim blagom po nizki ceni.

Velespoštovanjem

Anton Zorec,
trgovec z moko.

Florjanske ulice 34, Dunajska cesta 22.

387 5-5

Stavbeno podjetje

Wiljema Treo

v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10

345 4-3

priporoča veliko zalogo suhega stavbenega lesa najboljšega izvora, potem trboveljski romanski in portlandski cement, ugašeno in neugašeno apno, vsakovrstno opeko za zid in tlak, patentno opeko za horizontalne ravne oboke, stukadorske štorje, mavec in drugo stavbeno gradivo na debelo in drobno po najnižjih cenah.

Dunajska borza.

Dne 19. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 glđ. 60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 " 25 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 70 "
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	97 " — "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 glđ.	983 " — "
Kreditne akcije, 160 glđ.	335 " 75 "
London, 10 funtov strl.	124 " 55 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 89 "
Cesarski cekini	5 " 89 "
Nemških mark 100	61 " 121 "

Dne 18. julija.

Ogerska zlata renta 4%	115 glđ. 50 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 60 "
4% državne srečke l. 1854., 250 glđ.	147 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 glđ.	164 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 glđ.	192 " — "
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "
Zastavna pisma	— " — "
Kreditne srečke, 100 glđ.	197 " 25 "
St. Genois srečke, 40 glđ.	67 " 75 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141 glđ. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 glđ.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 glđ.	23 " 30 "
Salmove srečke, 40 glđ.	67 " — "
Windischgraezove srečke, 20 glđ.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 glđ.	150 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2875	— " — "
Akcije južne železnice, 200 glđ. sr.	103 " 75 "
Papirnih rubeljev 100	130 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.